

– акумулювання інформації у сфері соціального підприємництва та адаптація закордонного досвіду соціального підприємництва.

Підводячи підсумок, варто зазначити, що соціальна відповідальність є важливою складовою частиною ефективного управління підприємством. А передумовою розвитку СВБ повинен стати розвиток відносин соціального партнерства на рівні як усього суспільства, так і окремих підприємств, покращення людського потенціалу у соціальній сфері та соціальне планування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Рамазанов А. Концепція корпоративної соціальної відповідальності / А.Рамазанов. – *Проблеми теорії та практики управління*. – 2007. – С. 38–46.
 2. Соціальна відповідальність бізнесу. Українські реалії та перспективи [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті : http://svb.ua/sites/default/files/Analitichniy_Material_do_Sluhan_FINAL.pdf
 3. Корпоративна соціальна відповідальність чи вигода? [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті : <http://www.management.com.ua/cm/cm037.html>.
-

Дебенко Ігор Володимирович, магістрант I курсу,
Ляхович Галина Іванівна, к.н.д.у, доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У СФЕРІ НАДАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ

На сьогоднішній день функціонування системи охорони здоров'я в Україні супроводжується рядом серйозних проблем і потребує нагального масштабного реформування, яке надзвичайно важко здійснювати в умовах недостатнього фінансування медичної галузі. Ефективним та дієвим інструментом розвитку вітчизняної медичної сфери може стати запровадження механізмів державно-приватного партнерства (ДПП) у сферу надання медичних послуг. Як зазначає автор Павлюк К., “розвиток взаємодії державного і приватного сектора в сфері охорони здоров'я надасть можливість поліпшити ситуацію шляхом оптимізації бюджетних видатків, підвищення ефективності вкладання коштів, використання ресурсів і управління, створення умов для стабільного поліпшення надання медичних послуг, стабільності функціонування усієї системи” [1].

ДПП у медичній галузі – це складний як з організаційної, так і з фінансової сторони механізм, у якому державні та місцеві органи влади й представники приватного бізнесу вступають у складні взаємовідносини з приводу спільного інвестування коштів, надання медичних послуг, розподілу обов'язків і комерційних ризиків та понесення відповідальності.

Сфера застосування інструментів державно-приватного партнерства у медичній галузі може бути дуже широкою, починаючи від проектування, будівництва й експлуатації медичних закладів, розробки і виготовлення нових медичних препаратів, розробки інноваційного медичного обладнання й інструментів, надання медичних послуг (в тому числі лабораторних

досліджень, МРТ, УЗД), і закінчуючи наданням немедичних послуг, а саме охорони, організації харчування, комунального обслуговування, транспортних послуг, ведення бухгалтерського обліку, інформаційного обслуговування тощо.

Застосування державно-приватного партнерства у сфері надання медичних послуг може мати суттєву користь для всіх учасників партнерства (табл. 1).

Таблиця 1

Ефекти застосування ДПП у сфері надання медичних послуг

Ефекти, отримані державою	Ефекти, отримані приватним партнером	Ефекти, отримані населенням
<ul style="list-style-type: none"> – зниження обсягів і підвищення ефективності державного фінансування сфери охорони здоров'я; – підвищення ефективності управління медичними закладами; – ширші можливості залучення інвестицій у розвиток медичної галузі України; – впровадження різноманітних інновацій (нових медичних технологій, препаратів, інструментів, технічних засобів тощо); – розвиток конкуренції у сфері надання медичних послуг; – підвищення якості надання медичних послуг; – ефективний розподіл ризиків між державним та приватним партнерами. 	<ul style="list-style-type: none"> – отримання державної підтримки і гарантій; – отримання доступу до нових ринків та розширення уже охоплених сегментів, що веде до розвитку економічного потенціалу діяльності приватних операторів медичних послуг; – гарантія прибутковості економічної діяльності за рахунок забезпечення державою мінімального рівня рентабельності партнерських медичних закладів; – можливість залучення високопрофесійних медичних кадрів державного сектору; – покращення ринкового іміджу медичного закладу та його позитивна соціальна реклама. 	<ul style="list-style-type: none"> – зростання якості та полегшення доступу до медичних послуг; – підвищення доступності для населення інноваційних форм медичної допомоги (доступ до нових медичних технологій, обладнання, препаратів, методик лікування тощо); – отримання можливості вибору між державними та приватними медичними закладами.

Джерело: власна розробка автора на основі [1]

Економічно розвинені країни світу вже давно оцінили ефективність та мають успішний досвід реалізації проектів державно-приватного партнерства у медичній галузі. Так, у Великобританії за 20 років існування Приватної фінансової ініціативи було реконструйовано 107 існуючих та побудовано 10 нових об'єктів сфери охорони здоров'я. Успішний досвід Великобританії щодо реалізації проектів державно-приватного партнерства у медичній галузі активно перейняли Німеччина та Австралія, що дозволило їм до 20 % скоротити державні витрати на будівництво медичних закладів. Проте лідером у сфері запровадження партнерських проектів можна сміливо назвати Швецію, де приватному інвестору дозволено брати в оренду лабораторії, служби екстреної медичної допомоги і навіть лікарні, що дозволяє значно знизити вартість медичних послуг [2].

Вже декілька років як Україна також обрала курс на впровадження та розвиток державно-приватного партнерства. Так у 2010 р. було прийнято Закон

України “Про державно-приватне партнерство”, у 2011 р затверджена Концепція загальнодержавної програми “Здоров’я 2020: український вимір”, а програма економічних реформ на 2012-2014 рр. також наголошувала на корисності впровадження ДПП. Окрім цього наприкінці 2015 р. прийнятий Закон України “Про внесення змін до деяких законів України щодо усунення регуляторних бар’єрів для розвитку державно-приватного партнерства та стимулювання інвестицій в Україні” [2]. Але разом з тим дієвих рішень щодо реалізації механізмів державно-приватного партнерства так і не було розроблено.

Для побудови ефективної системи ДПП у сфері надання медичних послуг необхідною насамперед є її масштабна державна підтримка, яка повинна проявлятися у створенні відповідного нормативно-правового поля та методичного забезпечення, окресленні категорійного апарату, чіткому регламентуванні діяльності й взаємовідносин державного та приватного партнерів, а також запровадженні особливих методичних рекомендацій щодо реалізації та фінансування типових партнерських проектів.

Отже, державно-приватне партнерство, об’єднавши можливості держави з потенціалом приватного сектору, має непогані шанси стати потужним інноваційним інструментом реформування вітчизняної системи охорони здоров’я.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Павлюк К. Охорона здоров’я: спробувати механізми державно-приватного партнерства / К. Павлюк. [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://n-auditor.com.ua/uk/component/na_archive/141?view=material.
 2. Сисоєнко І. Спільними зусиллями: державно-приватне партнерство у сфері охорони здоров’я / І. Сисоєнко. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://ukr.lb.ua/blog/iryna_sysoenko/329768_splnimi_zusillyami.html.
-